

मोक्ष्यन्-न्ती-ती, मोचयिष्यन्-न्ती-ती, मुमुक्षिष्यन्-मोक्षिष्यन्-न्ती-ती ;—
 मुञ्चमानः, मोचयमानः, मुमुक्षमाणः-मोक्षमाणः, मोमुच्यमानः ;
 मोक्ष्यमाणः, मोचयिष्यमाणः, मुमुक्षिष्यमाणः-मोक्षिष्यमाणः, मोमुचिष्यमाणः ;
 विमुक्-विमुचौ-विमुचः ; — — —
 मुक्तम्-मुक्तः-मुक्तवान्, ¹चक्रमुक्तः, ²स्तोकांमुक्तः-अल्पान्मुक्तः-कृच्छ्रान्मुक्तः,
 मोचितः, मुमुक्षितः-मोक्षितः, मोमुचितः-तवान् ;
 मुचः, ³जलमुक्-पथोमुक्, ⁴नखमुचानि (घनूंषि), ⁵मुक्तः-मुक्ता, ⁶मोचनः,
 मोचः, ⁷मुमुक्षुः-मोक्षुः, मोमोचः ; — — —
 मोक्तव्यम्, मोचयितव्यम्, मुमुक्षितव्यम्-मोक्षितव्यम्, मोमुचितव्यम् ;
 मोचनीयम्, मोचनीयम्, मुमुक्षणीयम्-मोक्षणीयम्, मोमुचनीयम् ;
⁷मोक्यम्-मोच्यम्, मोच्यम्, मुमुक्ष्यम्-मोक्ष्यम्, मोमुच्यम् ;
 ईषन्मोचः-दुर्मोचः-सुमोचः ; — — —

1. चक्रान्मुक्त इत्यर्थे 'अपेतापोढमुक्त' — (2-1-38) इति पञ्चमीतत्पुरुषसमासः ।
2. अत्रापि पञ्चमीतत्पुरुषसमासे सति, 'सुपो धातुप्रातिपदिकयोः' (2-4-71) इति प्राप्तस्य सुबुङ्कोऽपवादतया, 'पञ्चम्याः स्तोकादिभ्यः' (6-3-2) इति अलुक् । एवमेव अल्पान्मुक्तः इत्यादिष्वपि ज्ञेयम् ।
3. जलं मुञ्चतीत्यर्थे 'क्विप् च' (3-2-76) इति कर्मण्युपपदे क्विप् । कर्मण्यण् अत्र न भवति ।
4. नखानि मुञ्चतीत्यर्थे कर्मण्यणोऽपवादतया, 'कप्रकरणे—मूलविभुजादिभ्य उपसंख्यानम्' (वा. 3-2-5) इति कप्रत्यये क्तिवात् गुणनिषेधे च रूपमेवम् । मूलविभुजादिराकृतिगणः । नखमुचानि=मुष्टैर्बहिर्भूतानीत्यर्थः ।
5. 'क्तिक्तौ च संज्ञायाम्' (3-3-174) इति संज्ञायां कप्रत्यये रूपमेवम् । मुक्तः=प्रकृतिबन्धादुत्थित इत्यर्थः । मुक्ता इति तु संज्ञायां कप्रत्ययान्तात् टापि रूपमिति ज्ञेयम् । मुक्ता=मौक्तिकोत्पत्तिस्थानम् ।
6. चलनार्थकत्वादस्य 'चलनशब्दार्थाद्—' (3-2-148) इति ताच्छीलिके युष्मि रूपमेवम् । अकर्मकत्वमपि विवक्षातोऽत्रेति ज्ञेयम् ।
7. निष्ठायामनिदत्वादस्य, 'चजोः कु घिण्यतोः' (7-3-52) इति ण्यति कुत्वे रूपमेवम् । एवमेव घनन्तेऽपि कुत्वमिति बोध्यम् । आवश्यकार्थे ण्यत्प्रत्यये तु कुत्वं न । ततः मोच्यम् इत्यपि साधुः । "—'अमोच्यमश्वं यदि मन्यसे..... ।' (रघुवंशे 3-65) इत्यत्रावश्यकं ण्यः । 'ण्य आवश्यकं' (7-3-65) इति कुत्वनिषेधः ।" इति मा. धा. वृत्तिवचनमिहानुसन्धेयम् ।
- ▲. 'वाच्यमान् स्पण्डिलशायिनश्च युयुक्षमाणाननिशं मुमुक्षुन् ।' भ. का. 3-41.